

- 3) Skarga wniesiona do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich w zakresie, w jakim dotyczy naruszenia art. 21 ust. 2 i 3 WE, zostaje oddalona.
- 4) Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Fotios Dimitriou, Zois Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis i Thomas Bolossis zostają obciążeni kosztami postępowania drugiej instancji. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji, w którym zapadło postanowienie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 13 stycznia 2006 r. w sprawie Komninou i in. przeciwko Komisji (T-42/04), zostaje utrzymane tak jak określono w pkt 2 sentencji tego postanowienia.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale di Genova — Włochy) — Agrover srl przeciwko Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova

(Sprawa C-173/06) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Uszlachetnianie czynne — Układ stowarzyszeniowy — Uprzedni wywóz ryżu do państwa trzeciego związanego układem przyznającym preferencje celne — Artykuł 216 kodeksu celnego — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) kodeksu celnego)

(2007/C 315/22)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione tributaria regionale di Genova

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agrover srl

Strona pozwana: Agenzia Dogane Circonscrizione Doganale di Genova

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione tributaria regionale di Genova — Wykładania art. 216 i 220 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz. U. L 302, str. 1) — Ryż wywieziony zgodnie z systemem czynnego uszlachetniania do państwa trzeciego, z którym zawarty został układ przyznający preferencje celne — Nałożenie ceł w przypadku przywozu produktu kompensacyj-

nego pochodzącego z państwa, z którym nie zawarto układu przyznającego preferencje celne

Sentencja

- 1) Artykuł 216 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. znajduje zastosowanie do operacji uszlachetniania czynnego, o których mowa w art. 115 ust. 1 lit. b) wskazanego rozporządzenia, w których produkty kompensacyjne zostały wywiezione ze Wspólnoty Europejskiej przed przywozem towarów przeznaczonych do uszlachetnienia.
- 2) Jeżeli w przypadku zakończenia operacji uszlachetniania czynnego (system zawieszceń) wraz z kompensacją ekwiwalentną i uprzednim wywozem, właściwe organy nie sprzeciwiły się na podstawie art. 216 rozporządzenia nr 2913/92 zmienionego rozporządzeniem nr 2700/2000, zwolnieniu z należności celnych przywozowych towarów pochodzących z państw trzecich, organy te powinny odstąpić od retrospektywnego zaksięgowania rzeczonych należności celnych przywozowych, na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b) wskazanego rozporządzenia, jeżeli spełnione zostały trzy kumulatywne przesłanki. Przede wszystkim, brak żądania uiszczenia należności celnych przywozowych musi wynikać z błędu właściwych organów, następnie, musi to być błąd, który nie mógł w racjonalny sposób zostać wykryty przez działającego w dobrej wierze płatnika, i wreszcie, zgłoszenie celne płatnika musi być zgodne z wszystkimi przepisami obowiązującymi w tym przedmiocie. Do sądu krajowego należy ocena, czy ma to miejsce w przypadku będącym przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności zawisłego przed nim sporu, a w szczególności dowodów przedłożonych w tym celu przez stronę skarżącą w postępowaniu przed tym sądem.

(¹) Dz.U. C 143 z 17.6.2006.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 25 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione, Włochy) — Ministero delle Finanze przeciwko CO.GE.P. srl

(Sprawa C-174/06) (¹)

(Szósta dyrektywa — Podatek VAT — Czynności zwolnione — Najem nieruchomości — Dobra będące własnością państwa)

(2007/C 315/23)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione, Włochy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero delle Finanze

Strona pozwana: CO.GE.P. srl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Carte suprema di Cassazione — Wykładnia art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145) — Zwolnienie wynajmu nieruchomości — Przyznanie prawa do korzystania z dobra państwowego

Sentencja

Artykuł 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że stosunek prawny taki jak sporny stosunek w postępowaniu przed sądem krajowym, w ramach którego osobie przyznane zostaje prawo do zajmowania i korzystania, w tym na zasadach wyłączności, z dobra publicznego, to znaczy ze stanowiących własność państwa stref nadbrzeżnych, przez czas określony i za wynagrodzeniem, należy do zakresu pojęcia „wynajem nieruchomości” w rozumieniu tego artykułu.

(¹) Dz.U. C 154 z 1.7.2006.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 października 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat — Austria) — Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria) przeciwko Österreichischer Rundfunk (ORF)

(Sprawa C-195/06) (¹)

(Swobodne świadczenie usług — Telewizyjna działalność nadawcza — Dyrektywy 89/552/EWG i 97/36/EWG — Pojęcia „telezakupów” i „reklamy telewizyjnej” — Konkurs z nagrodami)

(2007/C 315/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundeskommunikationssenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kommunikationsbehörde Austria (KommAustria)

Strona pozwana: Österreichischer Rundfunk (ORF)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundeskommunikationssenat — Wykładnia art. 1 lit. c) i f) dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] (Dz.U. L 298, str. 23) w brzmieniu nadanym dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. (Dz.U. L 202, str. 60) — Audycja telewizyjna, w której widz ma możliwość udziału w konkursie z wygraną poprzez wybranie komercyjnego numeru telefonicznego — Pojęcia „reklama telewizyjna” i „telezakupy”

Sentencja

Artykuł 1 dyrektywy Rady z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej [nadawczej] (89/552/EWG) w wersji zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. należy interpretować w ten sposób, że audycja lub część audycji, w której poprzez bezpośrednie wybranie komercyjnego numeru telefonicznego, a więc odpłatnie, widz uzyskuje od nadawcy telewizyjnego możliwość udziału w konkursie z nagrodami

— mieści się w zakresie definicji telezakupów ustanowionej w art. 1 lit. f) wskazanej dyrektywy, jeżeli audycja ta lub część audycji stanowi rzeczywistą ofertę świadczenia usług przy uwzględnieniu celu audycji, w ramach której odbywa się konkurs, jego znaczenia w ramach całej audycji w kontekście czasowym i w kontekście korzyści gospodarczych w odniesieniu do korzyści oczekiwanych od całej audycji, a także rodzaju pytań zadawanych kandydatom;

— mieści się w zakresie definicji reklamy telewizyjnej ustanowionej w art. 1 lit. c) wskazanej dyrektywy, jeżeli ze względu na cel lub treść tego konkursu oraz sposobu, w jaki są prezentowane nagrody, stanowi on przekaz zmierzający do zachęcenia widza do nabycia towarów lub usług prezentowanych jako nagroda lub do pośredniego promowania programów nadawcy w formie autopromocji.

(¹) Dz.U. C 243 z 1.10.2005.